

από τον συνεταίρο που έχει τη μεγαλύτερη εταιρική μερίδα (στ. 17-18).

στ. 10-17 Παράδοση της ομολογίας της συντροφίας από τον ενάγοντα στον εναγόμενο για να την εκχωρήσει σε δανειστή του, με τη συμφωνία ότι δα καταβάλει τμηματικά στον ενάγοντα το μερίδιο που δικαιούται από τη χρεωστική ομολογία.

στ. 10 «όποιū ἐκάδησεν εἰς τὸν Κροῖμπιρέον»: δηλ. ήταν πάρεδρος τοπικού δικαστή.

στ. 18-22 Εκχώρηση της χρεωστική ομολογίας από τον εναγόμενο στον δανειστή του, ο οποίος ενήγαγε τους Αρμένιους οφειλέτες στο Κριτήριο της εμπορικής τους παροικίας, στη Γκέρλα της Τρανσυλβανίας¹.

στ. 23-26 Παρέμβαση του ενάγοντος στη δίκη και εξώδικος συμβιβασμός του με μερική άφεση του χρέους, παρά τη ρητή αντίρρηση του συντρόφου του. Μετά την έκδοση της αποφάσεως του αρμενικού Κριτηρίου, η μερική άφεση του χρέους από τον ενάγοντα έχει ως αποτέλεσμα να μη δικαιούται αυτός να ικανοποιηθεί από τον εναγόμενο (στ. 32).

στ. 27-28 Η απόφαση του Κριτηρίου των Αρμενίων δεν λαμβάνεται υπόψη, διότι αφ' ενός δεν προσκομίζεται ούτε, αφ' ετέρου, οι διάδικοι επικαλούνται στους ισχυρισμούς τους το περιεχόμενό της.

στ. 29-32, 1-5[φ 11v] Διατακτικό της αποφάσεως: α) Η άφεση χρέους δεν επιμερίζεται στον σύντροφο που αντιτάχθηκε στον συμβιβασμό, ο οποίος δικαιούται να λάβει το μερίδιό του στο ακέραιο (δικαίωμα διαιρέσεως)². β) η προφορική συμφωνία για την τμηματική καταβολή του υπολοίπου στον ενάγοντα παραμένει σε ισχύ· γ) τα έξοδα για την είσπραξη της οφειλής επιμερίζονται στους συντρόφους, κατ' αναλογία της εταιρικής τους μερίδας· δ) μετά την αφαίρεση των εξόδων ο δανειστής (ο Τόμας) δα εισπράξει το υπόλοιπο.

1. Βλ. ΕΚΣ, σ. 49. Η λειτουργία Κριτηρίου της αρμενικής εμπορικής παροικίας προϋπέδετε την ύπαρξη σχετικού προνομίου.

2. Βλ. ο.π., σ. 197.

20

1760/IV/3

χ. Θωμά Βελλερά

978/φφ 11v-12r

**Απόφαση οριστική. Εξύβριση λόγω και έργω. Δυφήμηση.
Υποτροπή. Χρηματική και σωματική ποινή.**

^{13/}

1760 ἀπριλίου 3

^{14/} Ἐπροτωστολόισεν ὁ Διμήτρης Κόσμας κατέμπροσθεν πάντων τῶν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ

ύποκά¹⁵/τωδεν γεγραμ(έν)ων ὅτι (εἰ)ς ταῖς ἀπερασμ(έν)αις ἥγουν τὴν μεγάλην τετράδην ὁ¹⁶/ποῦ ὁ κόσμος ἀγαποῦντε καὶ συνχοροῦνται αὐτὸς τότες ἀπερνῶντας ἀπὸ τὸ¹⁷/ ἐργαστῆρι τοῦ γαμβροῦ του τοῦ Βασίλη μπακάλη, ἐβ<γ>ῆκεν ὁ Βασίλης μέ¹⁸/ μεγάλην αὐστηρότητα καὶ δυμὸν ἐβρήζωντας καὶ ἀσχημολογῶντας τον διὰ¹⁹/ μίαν κληδονιὰν ὅπου τοῦ ἦχεν δόση λέγωντας τον ὅτι τοῦ ἔγινεν μεγάλη[ν] ξη²⁰/μία[ν] καὶ ὁ Διμίτρης παρακαλῶντας τον διὰ νὰ μὴν τὸν ἀσχημολογᾶ ὅτι (εἰ)ν²¹/ ἐντροπῇ (εἰ)ς τὸ παξάρι νὰ τὸν βρίξ(ει) καὶ μάλιστα ὅπου (εἰ)ναι μεγάλη ἐβδομά[δα]²²/ καὶ τὸ παράνου ὅπου αὔριον ἥδελεν νὰ κοινωνήσῃ καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσεν νὰ τὸν²³/ συνχορίση καὶ ἀντὶς Ινὰ τὸν συνχωρέσῃ ὅχι νὰ σιωπήσῃ ἀλλὰ μάλιστα στέλνωντας τον ὅχι (εἰ)ς²⁴/ τὴν συνχόρησιν διὰ νὰ κοινωνίσῃ ἀλλὰ λέγωντάς του τὰ πλέον ἀσχημότερα²⁵/ λόγια καὶ κτυπόντας καὶ τὸν κόλοντον. καὶ αὐτὸς μὲ μεγάλην ἐντροπήν²⁶/ ἐκρίφθ(ει) (εἰ)ς τὸ ἀργαστῆρι τοῦ <μ>πασιὰ Ἀλέξι ἀκαρτερῶντας διὰ νὰ τὸν τρα²⁷/βίξη (εἰ)ς τὴν κρίσην καὶ οὕτως ἐπαρεσιάσδικεν σήμερον κατεμπροσδέν²⁸/ μας φέρωντας καὶ μαρτύρους τὸν κὺρο Μιχάλην Ἀρβανίτην καὶ²⁹/ τὸν Κωνσταντίν(ον) Πρένταν. καὶ ὅχι <μόνον> αὐτιν<ο>ί ἀλλὰ καὶ οἱ σάσσοι τὰ³⁰/λεγαν εἰς τὸ παξάρι καὶ τοὺς ἐπεργιελοῦσαν λέγοντας πῶς τώρα τὴν // μεγάλην ἐβδομάδα ἐβρίζονται καὶ ἀσχιμολογοῦνται<. > (εἰ)ς τό δ²/ποῖον τὸ ἐβρίσκομεν εὔλογον ὅλοι κοινῶς νὰ μπιρσαγγολοῖξητε³/ ὁ ἄνωδεν Βασίλης φλορίντζια οὐγκρικα δώδεκα<. > ὅμως (εἰ)μὲν⁴/ καὶ ἥδελεν κάμη παράνου καβγάδες ἢ νὰ ἀσχιμολογίσι ἢ ἄλλο⁵/ τίποτες ἐναντίον, πλέον νὰ ἡξεύρετε ὅτι <μ>πιρσάγγο δὲν πέρνωμ(εν)⁶/ παράνου μόνον γίνετε πένηδευσις μὲ δαρμὸν ἥγουν με λουπάτες.

⁷⁻¹⁰/ τξουνανού· μαρκου νην προ(ει)ςτως [μον.], Κωνσταντήν(ος) Μανόλη, κιρηακις γρηγορηου, ανδρεας γηωργηου, Ιωάννης τζήνηγου νήν καπιτάνος *tr*, Πετκ(ος) πέτρ(ου) [χ.γρ.], δωμᾶς βελλερᾶς *tr*.

στ. 14-20 Πραγματικά περιστατικά που στοιχειοδετούν εξύβριση¹ (λόγω και ἔργω) και δυσφήμηση², συμφωνα με τα δεσπίσματα της Κ³.

στ. 21-25, 29-1[φ 12r] Τα αδικήματα τελούνται κάτω από επιβαρυντικές συνδήκες (Μεγάλη Εβδομάδα, λοιδορία Σαξόνων εμπόρων κλπ.), που πλήττουν τη φήμη της Κ.

στ. 2-4 Επιβολή χρηματικής ποινής («μπιρσαγγολοῖξεται») στον δράστη, συμφωνα με το δίκαιο της Κ⁴. Η ποινή είναι διπλάσια εκείνης που προβλεπόταν πριν από εκατό και πλεόν χρόνια (κατ. σημ. 4 και 3), ενδεχομένως σωρευτικά για τα δύο αδικήματα ἡ λόγω νομισματικής υποτιμήσεως. Τα επιβαρυντικά στοιχεία δεν επαυξάνουν την ποινή.

στ. 5-6 Στην περίπτωση υποτροπής, απειλείται η ατιμωτική για κάποιον πραματευτή σωματική ποινή (δαρμός), με σκοπό την ειδική πρόληψη⁵.

1. ΕΚΣ, σσ. 212 επ., 225-226.

2. Ὁ.π. (σημ. 1).
3. Θ. 6(1639) εδ. α' (ό.π., σσ. 270-271).
4. Θ. 46(1746) § 3 (ό.π. σ. 357).
5. Βλ. ο.π., σσ. 236, 231 επ.

21

1760/IV/3 978/φ 12r
χ. Θωμάς Βελλερά σχ. 23

**Πρακτικό. Πρόσκληση πιστωτών σε συμβιβασμό.
Ευδύνη χειράφετου ανήλικου εμπόρου.**

II / 1760 ἀπριλίου 3

¹²/Ἐπροτοστολοῦσεν ὁ μπασιὰ Ἀντρέας <Γεωργίου> Ντα<μ>πίζας ἔμπροσθεν τῆς¹³ / τιμίας κουμπανίας τὸ πῶς ὅποιος ἔχ(ει) νὰ ζητᾶ ἀπὸ τὸν νίὸν του¹⁴ / τὸν Παναγιώτην νὰ ἔλθῃ ἐδῶ (εἰ)ς τὸ κριτήριον νὰ φανερόσῃ τὴν γνώ¹⁵/μην του τὸ πῶς δέλ(ει) νὰ κὰμη νὰ μοιράζουν τὸ πρᾶγμα ἢ καθὼς¹⁶ / καταλάβουν.

Σε συνδυασμό με τη σχετική εγγρ. 23, συνάγεται ότι ο ανήλικος έμπορος είχε πλήρη ευδύνη έναντι των πιστωτών του. Ο πατέρας προσκαλεί τους πιστωτές σε συμβιβασμό (*concursus creditorum*) ως «επισπεύδων» δανειστής (κατ. εγγρ. 23, στ. 13-18).

Ο πατέρας του ανηλίκου καλεί τους πιστωτές να προβάλουν τις απαιτήσεις τους και να δηλώσουν στο Κριτήριο πώς επιδυμούν να ικανοποιηθούν –εις είδος ἢ με όποιο άλλο τρόπο δα συμφωνούσαν¹.

I. Για τον συμβιβασμό των πιστωτών βλ. ΕΚΣ, σσ. 202-203.

22

1760/V/20 978/φ 12v
χ. Ιωάννης Αδάμης

**Απόφαση οριστική. Αγωγή προσκομίσεως εγγράφου. Εντολή.
Πληρεξουσιότητα. Παραπομπή των διαδίκων από το Κριτήριο σε
εξωδικαστική διευδέτηση της διαφοράς.**

III// 1760. μηνί Μαΐου 20.

²/ Ἐπρωτεσταλόγησαν κατέμπροσθεν ἡμῶν ὁ κύρος Θωμᾶς³ / Ιωάννου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΣ